

[Forsvarsministeren.]

Bemærkning, at en større dansk Iver med Hensyn til Afsendelsen af denne Styrke maaske vilde have været gavnlig for Løsningen af visse andre dansk-engliske Problemer. Det er jeg ude af Stand til at vurdere, men jeg vil dog her gerne pege paa, at det, naar det har trukket længere ud med at komme til Afslutningen af disse Forhandlinger, saa ikke alene skyldes et Ønske fra dansk Side om paa ethvert Trin at staa paa Jorden — og staa fast paa Jorden —, men det skyldes ogsaa, at de Forudsætninger, som man i sin Tid byggede paa, ikke slog til, at bl. a. Tempoet for Afleveringen af det Øvelses- og Uddannelsesmateriel, der skulde komme fra England, var meget stærkt nedsat, saaledes at man først paa et langt senere Tidspunkt end det, man regnede med i 1945, naaede til en Afslutning af de Leverancer, som danner Forudsætning for, at vort Mandskab overhovedet kunde blive opøvet i Brugen af det Materiel, som det skulde anvende ved sin Besættelsesopgave i Tyskland. Ud over denne Realitet, som desværre kom til at paavirke hele Uddannelsen af Mandskabet her i Landet i vel det første Aars Tid efter Befrielsen, kom der saa under Tidens Gang de andre Momenter til, som jeg har haft Lejlighed til at pege paa saa mange Gange, bl. a. den langvarige Flygtningebevogtning og alt, hvad dertil hører, og ogsaa de andre Forhold, som det ærede Medlem Hr. Starcke repeterede for et Øjeblik siden.

Naar man derfor fra det ærede Medlems Side hævder som almindeligt Synspunkt, at en større dansk Iver maaske havde været gavnlig, saa vil jeg gerne heroverfor sige, at der er et gammelt Ord i Danmark om, at blind Iver skader kun, og det maa man ogsaa tage under Overvejelse ved den praktiske Løsning af de Spørgsmaal, som vi her staar over for. Jeg vil dog ogsaa tilføje, at vi er fuldt berettigede til at varetage uafviselige danske Interesser. Vi har ogsaa i Danmark vor Genopbygning at tage Hensyn til, som England har sin, vi har ogsaa, som England, vor Økonomi at tage Hensyn til, og derfor maa en forstandig Afvejning af Opgaver, Ansvar og Byrder paa ethvert Trin af Udviklingen finde Sted. Jeg siger dette hverken for at være sur eller være tvær, som de ærede Medlemmer maaske kunde tro, jeg siger det kun for at pege paa visse Realiteter, som er kommet til, siden det ærede Medlem sam-

men med den øvrige Del af Samlingsregeringen var med til at forberede de Forhandlinger, der nu er afsluttet paa den Maade, som den foreliggende Overenskomst angiver. Jeg er i øvrigt enig med det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft i, at Danmark som Stat naturligvis maa staa ved sit Ord og ogsaa paa dette Omraade i Praksis vise, at vi er allieret baade i Ord og i Gerning.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen understregede i sin Tale, at det foreliggende Lovforslag var en Konsekvens af et Løfte til England, og det Udgangspunkt har det ærede Medlem jo fuldstændig Ret i. Jeg vilde blot ønske, at baade det ærede Medlem og hans Parti saa ogsaa selv havde taget Konsekvensen af den Konsekvens, de selv drager af dette Løftes Afgivelse. Jeg synes, at det ærede Medlems Tale fik som Motto: et Parti søger en Undskyldning til at springe fra et Løfte, og den Undskyldning, det ærede Medlem har fundet paa, er den, at naar Danmark ikke kunde faa den materielle Udrustning som Laan, skulde vi sige nej til dette Arrangement. Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen hævdede, at det var en Forudsætning under de Forhandlinger, man optog i sin Tid med England, at det Materiel, der skulde leveres til Danmark ogsaa til Løsningen af denne Opgave, skulde ydes som Laan. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har fundet dette Guld-korn. Jeg har ikke i de Dokumenter, jeg har haft Lejlighed til at studere, fundet saa meget som en Antydning deraf. Jeg ved, at i 1945, da det ærede Medlems Parti var repræsenteret ved ikke mindre end 3 Ministre i Samlingsregeringen, har der paa intet Tidspunkt i de Aktstykker, der foreligger, været Tale om, at England var gaaet ind paa den Forudsætning, at det skulde levere Materiellet her til Landet som Laan. Hvis derfor det ærede Medlems tre Ministerkolleger i sin Tid har haft særlige Forhandlinger med England eller har faaet særlige bindende Løfter, vil jeg være glad ved at faa det at vide, for saa kan det maaske ændre Billedet endnu, men ellers er jeg ganske uden Kendskab til, hvor eller hvornaar man i 1945, da disse Forhandlinger tog deres Begyndelse, har faaet et engelsk Til-sagn om, at det Materiel, der skulde leveres til denne Opgaves Løsning, skulde leveres Danmark som Laan. Det findes altsaa ikke i Samlingsregeringens Protokoller, og det findes heller ikke i den afsluttende Erklæ-